

{ אז נדברו }

פרשת יתרו תש"פ | עלון מספר: 453 | לסדר: "ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי"

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

האחות הגדולה המתייצבת מרחוק וצופה באחיה...

האחות הגדולה עומדת אי שם מרחוק רחוק... עומדת ומביטה בהערצה על אחיה הקטן שעלה וגדל וכעת הוא היחיד שניגש אל הערפל אשר שם האלוקים... היא עומדת שם למרגלות הר סיני יחד עם ששים ריבא כלל ישראל... אף אחד לא מעיז עלות בהר ונגוע בקצהו... ורק משה רבינו השושבין הקדוש... רק הוא זוכה לעלות בהר ה'... האחות הגדולה חוזרת אחורה... ומפליגה בעיני רוחה... כן... היה זה לפני שמונים ואחד שנה בדיוק ביום הזה!!! כן... בדיוק ביום הזה לפני שמונים שנה... גם אז עמדתי מרחוק...

מלאו למשה הקטן שלושה חודשים... ז' אדר, ז' ניסן, ז' אייר, והגיע ו' סיון... ואז!!!! ולא יכלה עוד הצפינו... אי אפשר יותר להסתיר את ה"טוב" הזה מעינא בישא... אין ברירה... ותקח לו תיבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת היאור...

ואז ותתצב אחותו מרחוק!!! גם אז עמדתי מרחוק... אי שם מאחורי הסוף... לדעה מה יעשה לו!!! מה יהיה עם משה הקטן?? האם זה הקטן גדול יהיה או לא??

והנה!!! שמונים ואחד שנה לאחמ"כ שוב אני עומדת מרחוק... שוב אני יכולה להתקרב... כי זה הקטן אכן גדול נהיה... והוא הגיע לגדלות ולרוממות שאף אחד לא יכול לעמוד במחיצתו...

יש הבדל אחד קטן... קצת גדול... קצת מאוד גדול בין המרחוק של עכשיו לרחוק של אז...

עכשיו אני עומדת מרחוק יחד עם ששים ריבא של כלל ישראל שיודעים מי הליגער משה רבינו... אבל אז??? כשעמדתי אז מרחוק??? אף אחד לא היה יחד איתי... עמדתי שם לבד לבד!!!! אף אחד לא נתן סיכוי למשה הזה... אף אחד לא ידע להעריך את הטוב הזה... הוא כמעט ליאור יחד עם כל הילדים האחרים שלא יודעים את הכח שלהם... ואני לבד לבד החזקתי בשארית כוחותי וידעתי להעריך אותו!!! עכשיו זה כבר לא חכמה... כשכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת ההר עשן... כשכולם רואים שהנה אנוכי בא אליך בעב הענן... עכשיו זה כבר לא חכמה ש"גם בך יאמינו לעולם..." כעת הרבה יותר קל לתת אימון במשה עבד ה'...

אבל איפה הייתם כשהייתי לבד?? איפה הייתם כשהוא היה קטן... ואני גדלתי אותו...???

בתיא בת פרעה עומדת אף היא מרחוק... וחושבת לעצמה את אותם מחשבות... גם אני עמדתי לפני שמונים שנה מרחוק... גם אני עשיתי מה שאני יכולה לעשות... הושטתי את אמתתי ומסרתי נפש בשביל לשמור על משה הקטן שיגדל גדול בישראל...

אמהות יקרות... הורים יקרים... לכל אמה של אדם גדול שעומדת כעת מרחוק ומסתכל על הבן שלה שעלה והתעלה... לכל אמה כזאת קדמו שנים לא פשוטות... שהיא עמדה מרחוק בדאגה ותפילה לדעה מה יעשה לו... יתכן שכעת יש כאלו שלא יודעים להעריך אותו... יתכן שהוא אפילו לא התקבל שנה הבאה לחידר שרצית שהוא ילך... העלבון צורב... תחושה של חוסר הערכה... אבל בסופו של דבר הכל מתחיל ונגמר בך!!! בכס!!! אתם שמתייצבים מרחוק... אתן שעם הדמעות שלכן ועם התפילות שלכן ועם החינוך הטהור והשמור של תיבת גומא... של חמר מבפנים וזפת מבחוץ... משה רבינו של הדור הבא תלוי בכן!!!

אל תחוש... אל יפול לבבכם אם באמצע הדרך יש רגעים שנדמה לכם שהוא מושלך ביאור... כי בסופו של דבר אתן קובעות את סדר היום!!! אתם ההורים שמתייצבים מרחוק ואכפת לכם באמת שהילד שלכם יגדל עבד ה' ועושה רצונו יתברך... אם אתם תעשו את שלכם... אם אתם תקחו את התיבת גומא הנכונה... ותמלאו אותה באהבת תורה וברוח טהרה... אתם אלו שיום יבא ואתן תעמדו מרחוק למראה אישיותו הכבירה שיגדל בתורה וביראת שמים...

כן... לפעמים הקב"ה רוצה לזכות אתכן בבלעדיות!!! בשביל זה אף אחד לא יודע להעריך חוץ מכם... בשביל זה אף אחד גם לא משקיע חוץ מכם... בשביל שכשהוא יגדל... הוא יהיה רשום רק על שמכם!!! מרים הנביאה ובתיה בת פרעה יש להם מניות במשה רבינו... בזכות מה?? שהם ידעו להעריך אותו כשהוא היה מושלך ביאור...

מי שידע להעריך אותו קצת אחר כך כבר לא קיבל זכות במניה הזו!!

כן... זה מסר שצריך ללוות כל מחנך... וכל הורה... וכל איש חינוך שמלווה עוד איזה צעיר... עוד איזה בחור ישיבה... עוד איזה בת סמינר... שבזמן האחרון הציבור שלנו ב"ה גדל בצורה מעוררת השתאות... ויש כמויות... עוד אחד יותר... עוד אחד פחות... וממילא הנטיה הטבעית והמתבקשת היא... תן לי חיים קלים... תן לי להשקיע בכאלו שלא מאתגרים אותי יותר מידי... (אגב: אני מוכרח להודות שגם אני מהאנשים האלו שלא אוהבים לעבוד קשה...) זכותך!!! זכותך לברור את האגוזים הקלים... אבל מי שישקיע באגוזים הקשים ויפצח אותם וייתייצב מרחוק עם כל הגב והגיבוי ויתן בהם את אימון ויצמיח אותם לגבהים... זה יהיה מניה פרטית שלו!!! ואף אחד לא יחלוק איתו את זה!!! כל אלו שחיפשו בחינוך את החיים הקלים שישימוכו להיות מסייע אין בו ממש להורים שכבר עשו כמעט את כל העבודה... ולא נותר לך אלא לא להפריע... מי יוכל לעמוד מרחוק ולהגיד בגאווה... הנה... האדם הגדול הזה הוא מניה שלי?? מי שהסכים להתייצב מרחוק... כשאף אחד לא עמד לצידו... בינה זאת...

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

-קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

כל שותפות
שלכם מחזקת
את ידינו...

איך מתמודדים מול הבהלה העולמית מנגיף הקורונה??

יש כעת בעולם בהלה גדולה אודות הנגיף הזה שנקרא קורונה שמהלך אימים ומצליח להשביח מעצמות ולהטריד את כל העולם כולו... ואנחנו בתור יהודים יש לנו השקפה ברורה מחז"ל איך קוראים כזו מפה... כידוע שאין פורענות באה לעולם אלא בשביל ישראל אבל מישהו הראה לי משפטים מבהילים שנכתבו בדרשות הר"ן (דרוש ששי) וזה לשונו:

ולפעמים מתחזקים מקרים בריחוק מקום ובלאיים הרחוקים, כדי שיתעוררו ישראל אל התשובה, וייראו ויפחדו פן יגיעם הפורענות, והוא מאמר הנביא 'הכרתי גוים נשמו פנותם החרכתי חולותם מצלי עובר... אמרתי אך תיראי אותי תקחי מוסר' וכשאינם מתסירים כרעת האחרים, הפורענות הולך הלך ונסוע, וילך הלך וקרע. ואין ספק כי מי שרואה כל אלו התלאות אשר הם באמת התלאות השם יתברך, ועודנו מחזיק בדרכו אשר דרך בה, הוא כמי שעובר עבירה וקובל עליו התראה, שהתיר עצמו למיתה מכאן ואילך.

ואח"כ בדרוש העשירי הר"ן שוב פותח את הנושא הזה... ומדבריו משמע שהיה בזמנו מגיפה מאוד גדולה בקנה מידה עולמי... וז"ל: והוא שצבותינו לא ראו את מוסר ה' אלהינו כמו שראינו אנחנו, אבל בזמנם היתה הארץ יושבת ושלמה, עולם כמנהגו נוהג, והנגב והשפלה יושב, עם כל זה היה קטנם עבה ממחנינו, ואם היו ביניהם קת אנשים נפתים אחר מנהגו של עולם, לא היה מן התימיה. אבל אנחנו ראינו מוסר אלהינו זה י"ג שנה, עד שנשתנו סדרי כראשית, כי ירד רע בשנה ההיא לרוב יושבי העולם, וחלו בהם חללים משונים, אי אפשר שנמשכו למנהגו של עולם, (כלומר: החללים האלו לא הגיעו ממנהגו של עולם... כי זו הייתה מגיפה חדשה שנולדה אז... לא כמו גיפים שכבר קיימים בעולם...) **אבל כל משכיל כריז להודות ולומר אכזב אלהים היא. כי החללים הנהיגים כבני אדם, הם קורים בו מלך טבעו, אבל הזרים אינם נופלים בהם בטבעו, אבל עונש האלהים בהשגחה עליו... ממשיך הר"ן ומתאר את האסון שאירע בזמנו: ואלה ראינו בעינינו מתפשטים וכוללים בשנה ההיא, עד שנהפך העולם בשנה אחת, יותר ממה שנהפך ונתחלף בזמן קודם במאות שנה. וקרה ככמה מקומות כמו שקרה לתנו ולבארים, שכמה אנשים תמו נכרתו עד שנתלחם נהפכה ללאויבים.** (פחד פחדים!! תיאור מושלם ממה שקורה היום באותו איזור נצור ומסוגר בסיין) **לא שאומר שהיה זה בעונם, אבל כי היה. וגם אנחנו בימים האלה ובזמן הזה, שמועות ובהלונו תמיד, שקורה באלהות אינן רחוקות ממנו מאלו, כמו שקרה במקומותינו וכאשר ראינו בעינינו. ועתה אחרי זאת איך ישאר ליצרנו ולדמיון הכוזב פתחון פה, ואיך ישאלנו משאלות שוא ומדומים ויגרשונו מהסתפה כנחלת ה', הלא עינינו אשר ראו את מוסר ה' אלהינו וידו החזקה, ויאמרו לנו לכל נפשה אל רהבי הזמן כי שגר נפסם, ונהל עלינו לשוב אל השם יתברך כלב שלם כאשר גזר שכלנו, כי אין עליו ליאות כזאת ומונע ומעכב, איך שטן ואין פגע רע.**

עכ"פ הר"ן מוכיח כאן ואומר: שיהודי צריך להתייגר ברעת אחרים!!!! מה הכוונה?? לקחת מוסר מהצרה של הגוים!! אם אתה רואה צרה בסיין... צריך להתחזק כאן בארץ ישראל... **עכשיו שוב במילה אחת: מה?? מה צריך להתחזק?? במה?? באיזה נושא??** התשובה היא פשוטה מאוד: כשהרבש"ע דופק על השלחן זה אומר שהוא קורא לנו לסדר!! **הקב"ה רוצה רצינות!!!!** מה בדיוק?? באיזה נושא צריך לתפוס רצינות?? אין צורך לענות על השאלה הזו!!! הקב"ה רוצה שתכנס לרצינות... אחרי שנכנסת לרצינות זה... זה כבר קורה לבד!! כשאתה רציני אתה כבר הרבה יותר טוב בלי אחד שתיים שלוש...

לדוגמא: אני כל יום יוצא מהבית פעמיים לתפילה... פעם אחת אני יוצא מהבית בבוקר **לתפילת שחרית!!!!** ופעם השניה אני יוצא מהבית בערב **לתפילת ערבית...** נו: מה ההבדל בין היציאה שלי מהבית בערב ליציאה שלי בבוקר?? שמים וארץ... למה?? **כי בבוקר אני רציני!!!!** הרגע קמת... אני עכשיו לא בשביל להתמרד... אני מתקתק את העניינים ויוצא מהבית... אבל בלילה אני לא... **לא כ"כ רציני...** אני מפזם לעצמי שיר... והקצב האיטי שלי מאוד תלוי בקצב של השיר שבחרתי... פתאום אורך לי עשר דקות עד שאני מוצא את החליפה ואת המעיל ואת הצעיף... בקיצור: לא רציני!!!!

נו... צריך להסביר לי מה זה רציני ומה זה לא רציני??? אין צורך... זו התנהגות כמעט אנסטנטית... אין צורך להסביר לי מה צריך לעשות כשרציני... אין צורך להכתיב לי אחד שתיים שלוש מה זה אומר רצינות... זה בסדר... אני בסה"כ צריך להיות רציני!!!! ברגע שאני נהיה רציני אני כבר אוטומטית יודע איך להתנהג... אז זהו!! זה גם מה שקורה פה... כשהקב"ה עושה משהו מלחיץ בעולם... הוא לא בהכרח אומר משהו מוגדר... הקב"ה בסה"כ רוצה רצינות!!!! ההלו... רבותי... די לחלוטם!!!! אני רוצה שתפנימו שאתם פה בשליחות!!!! הקב"ה מטלטל את העולם בשביל להזכיר לנו שאנחנו פה על תקן של סידורים... ההלו... רצינות... כל מה שנדרש מאיתנו זה פשוט ללכת עם הרצינות הזו... ללכת איתה הלאה... לא להיות עסוק בלהיגע מהרצינות הזו... לא להיות עסוק בלשמוע שזה לא כ"כ נורא... אלא להיכנס לזה ולא לדחות את זה!!! לחטוף את הפיק ברייט ומכאן ואילך החיזוק כבר יבא מעצמו... **אבל אתה רוצה בכל זאת דוגמא?? רוצה דוגמא של רצינות??**

אני לפעמים מתלונן על כל מיני דברים שחסרים לי... פה האוטובוס מאחר ושם הכספומט לא עובד... (ואתה מבין לבד שאת הדברים המעצבנים באמת אני לא אספר לך פה) ואז באמצע שאני עסוק בלהתלונן על משהו... אני פתאום שומע על ידיד מוכר שחולה ל"ע במחלה וה' ירחם איזה סאת יגון עוברת על כל המשפחה... בבת אחת אני נהיה רציני!!!! ו... ובמה מתבטאת הרצינות שלי כעת?? פתאום אני משתתק!! לא מתלונן!!!! פתאום המנגינה משתנית ואני רק מודה לה' על מה שיש והכל בסידור... **מה קרה?? הנה לך רצינות!!!!** הסיפור שהגיע לאוזני פשוט עשה אותי רציני... הכניס אותי לפורפורציות וקלטתי שאני בסה"כ מוקף באך טוב וחסד וזהו... **אתה מבין??** זה לא שעשיתי חשבון נפש מה זה בא לעורר אותי והגעתי למסקנה שהקב"ה רוצה שאני אפסיק להתלונן... **לא!!! זה קרה אוטומטית!!!!** אני בסה"כ הזדעזעתי מהסיפור וזה עשה אותי רציני!!!! עמדי מול המקרה המזעזע הזה... והמסקנה המתבקשת מאלה הייתה שהלו... תרגע... קח פורפורציות בחיים... הבנת?? כל מה שנדרש מאיתנו לא לקחת את הבהלה למעוף!!!! לקחת את ה"אך תראי אותי" ל-- לתקחי מוסר!!!! זה הכל... **יתן ה' שיחמול ה' על מעשיו וישמח במעשיו... ויאמרו לו חוסי בצדקו עמוסי תוקדש אדון!!!!**

לאכל לחם... לפני האלוקים...

יש לי קושיה פשוטה: כתוב: והי ממחרת וישב משה לשפוט את העם... ואז הגיע יתרו ואמר לו נבול תבול... לא תוכל עשוהו לבדך... יש לי חידה: מה זה ה"למחרת הזה?? אומר רש"י: **למחרת יום הכיפורים!!!!** זאת אומרת: שתבין: רק אתמול משה רבינו ירד מהשמים לאחר ארבעים יום וארבעים לילה שהוא לא אכל ולא שתה... **ובדיוק עכשיו!!!!** יום למחרת יתרו מגיע למשה ואומר לו: איך אתה יכול לשפוט את כולם: **לא תוכל** עשוהו לבדך... נבול תבול... מה משה רבינו היה אמור לענות לחותנו: חותני היקר: תנוח דעתך... אתה יודע שעד אתמול צמתי ארבעים יום וארבעים לילה??? את זה כן הצלחתי "עשוהו לבדך"?? לא נבולתי מזה... ! ! ? ! אם את זה אני מסוגל לעשות!!

אז כנראה שיש לי מושגים "קצת" אחרים ממה שאתה חושב... אז תן לי... אני כן יכול עשוהו לבדך... זה בסדר... אני לא אנבול... אם אחרי צום 40 יום לא נבולתי אז לשפוט את כל העם מהבוקר עד הערב... זה לא סיפור בשבילי... נכון???

אבל לא!!! הוא לא עונה את התשובה הזו!!!!

אתה יודע למה??? כי יתרו צודק!!! סו"ס עיקר התכלית של מתן תורה זה לחיות כאן בעולם הזה!! לפי הנתונים והאפשרויות של העולם הזה!! להיות בשמים ארבעים יום וארבעים לילה ולא לאכול ולא לשתות... זה לא תכלית!! זה לא רצון ה'... וההרואיה: שאחרי הארבעים יום האלו משה רבינו ירד מהשמים... הוא לא נשאר שם... כנראה שעדיין שם זה פחות אידיאלי מכאן... אל תשכח שכשהמלאכים ניסו להתווכח עם משה מה הוא ענה להם? אכילה ושתיה יש בכנסם??? זאת אומרת: עיקר התכלית של העולם זה חיי תורה! זה לאכל לחם לפני האלוקים!!!!

כן... מיד בתחילת הפרשה של מתן תורה... התורה מפגישה אותנו עם אכילת לחם---לפני האלוקים!! עם שיקולים נורמליים של לא תוכל עשוהו לבדך... נבול תבול...

לכאורה אני בתור חסיד של כ"ק משה רבינו... אם הייתי שומע את יתרו ככה מדבר... הייתי מזועזע עד עמקי נשמת: ר' יתרו... איך אתה מעיז לדבר על משה רבינו שהוא לא יכול... שבול תבול... משה רבינו הרי הוא מלאך אלוקים?? כל מה שהוא עושה זה בכלל לא בטבע האנושי??

אז זהו שלא!!! התורה ככוונה רוצה לקרע אותנו!!!!

כן... אתה צודק... משה רבינו הוא מלאך אלוקים... הוא היה שם בשמים כמלאך אלוקים... ו... והוא ויתר על זה... הוא עדיף לחזור לכאן!!! לעולם שלנו! כנראה שהעולם שלנו יותר מיוחס... כי שום עניין להפוך את הצדיק למנותק מחיי החומר... ל... כי אתה רק מוריד מערכו... אדרבה... הוא בן אדם נורמלי!!! סולם שמוצב ארצה... ומשם ראשו מגיע השמימייה!!! העבודה שלנו זה לבנות בית של תורה!!! מה זה בית של תורה?? למה לא שולחן של תורה? מה זה הבית הזה?? העניין הוא שבית זה נכסי דלא נידיי!!! יש פה חיים שמקורקעים ומחוברים לגמרי לפרקטיקה של החיים!!! ומשם!! מהארץ הזו ומהקרקוע הזה אנחנו מקבלים פקודות מהתורה שמגיע משמי שמים איך לחיות בארץ... וככה!! ורק ככה יש לו את הכח לחבר שמים וארץ... זה בית של תורה!!! בית נורמלי... דעתנו מעורבת עם הבריות... הכל נעשה מתוך היגיון... אבל כל דבר נעשה ע"פ תורה!! זה בית של תורה!!!!

ניתן לקנות את הספר "וימאן" העוסק בעניינים הקשורים לימי השובבי"ם, ונותן כח ותעצומות נפש להתמודד בענייני קדושה ושמירת העניינים.

**ניתן לקנות במוקדי ההפצה של גיליון זה, בטל' 0527683095
0548446691**

מרגלית יקרה לעמלי תורה...

לכבוד פרשת קבלת התורה... ברשותך קורא יקר: מאמר זה כמדומני שהוא מתנה יקרה לעמלי תורה!!! נקודה טקטית בגישה ללימוד התורה שברגע שקלטתי את הנקודה הזו עשה לי מהפך שלם בראש... אז אנא ממך... תתרכז טוב טוב... אל תזלזל במה שכתוב כאן... כי לי באופן אישי זה חולל מהפך בהבנה ובחיבור ללימוד... ואני לא מגזימם!!!

ובכן: אז ככה: יש הרבה עמלי תורה שעומדים נפעמים מול גאונות של תלמידי חכמים... איך שהם שולטים בכל מקום בתורה... איך תמיד הם זוכרים את כל הגמרות הכי נידחות... איך הם שולפים בשבריו שניה מראי מקומות... בהתחלה אתה כמו בן מתפעל... ובשלב מסוים זה גם גורם חלישות הדעת... הנה... גם אני למדתי את אותה גמ' כמוהו... ואילו הוא זוכר... הוא יודע לצטט את זה בע"פ... זה עומד לו מול העיניים... הוא שולף את זה כמו ממגירה... ואני?? אני ממשיך ללמוד וללמוד... והכל עובר לידי... כן... אני מכיר את זה... גם לי היה הרבה חלישות הדעת כשעמדת מול תלמידי חכמים גאוניים ששולפים לך גמ' בקלות וכו'...

אבל איפה קרתה התפנית?? בשלב מסוים זה פתאום חזר אליי!!!! התחלתי לכתוב את העלון אז נדברו... ואז פתאום כל מיני אנשים התחילו להגיד לי משפטים ש"כ מוכרים לי... יותר מידי מוכרים לי... תקשיב... אתה גאון... איך אתה שולט בכל מיני גמרות... ובסדר זרעים וקדשים וטהרות... פתאום המשפטים האלו שאמרתי על אחרים... פתאום זה מגיע אלי... עכשיו: בינינו... בהתחלה דווקא הנהייתי מכל רגע... למה לא?? אתה טוען שאני גאון... אני בעד!!! אתה בההלם מהידע שלי... אתה צודק... גם אני בהלם... **אבל מה אעשה שלא!!! לא!!!** נשארתי אותו אחד... ולא השתנה אצלי כלום... רק מה??

פתאום קלטתי שיש פה טקטיקה מאוד מאוד פשוטה שהיא שווה לכל נפש... וזה לא בהכרח גאונות... זה לא תמיד מוכרח לבוע מכשרון... זה שייך נטו למה שנקרא **"ביקוש החכמה"!!!** זה הסיפור!!! אתה שומע?? חכמת התורה לא תלויה בכשרון... אלא **בביקוש!!!**

כל מה שנתור לנו זה לברר איך יוצרים את הביקוש הזה...

אז אני רוצה להשתמש בדוגמא מסוימת... אני בכוונה בוחר להשתמש בדוגמא מאוד שולית וצדדית. **ובכן:** בתור בחור צעיר בשיעור א' יש"ג היה לי חבר מתמיד שתוך כדי הלימוד בסדר בקיאות הוא שם לב לפרט שולי... שיש הרבה תנאים ואמוראים שהיו **כהנים!!!** ואז בתור תחביב... הוא החליט לעשות לעצמו מין רשימה כזו... למנות את רשימת התנאים והאמוראים שהם כהנים... בסוף מחברת החידושים הוא השאיר עמוד שהיה כתוב שם כותרת: רבותינו הכהנים!!! תוך שנה אחת בלבד הייתה שם רשימה של יותר מעשרים תנאים ואמוראים כהנים עם מקורות וראיות מכל התורה כולה... **עכשיו ככה:**

אם הייתי מראה לך את הרשימה הזו... היית **פעמיים**

בהלם!!!

פעם ראשונה היית בהלם מהבקיאות העצומה שמתגלית בעמוד הזה... אתה לא היית מאמין שבחור כ"כ צעיר בגיל שש עשרה מסוגל לשלוט בכזו בקיאות אדירה בכל הש"ס... **זה היה ההלם הראשון שלך...**

דבר שני אתה היית בהלם מעוד דבר!!! שהיית מגלה שבין הייתר הוא מביא שם מראי מקומות מגמרות מוכרות שאתה בעצמך עברת עליהם כמה פעמים... אתה מכיר את הגמרות האלו בעל פה... ובכל זאת אף פעם לא שמת לב לזה... זה פשוט עבר לידך...

נו... כשאתה פוגש כזו תופעה... מה התגובה המתבקשת??

חלישות הדעת!!! תראה איזה גאון הבחור הצעיר הזה... איך הוא שולט בככל הש"ס ואני לא... והכי הכי... מה שהכי מתסכל שגם מה שכבר נן למדתי... אני לא שמתי לב לזה והוא?? הוא כן שם לב לזה...

איך?? איך מגיעים לגאונות הזו?? איך כן שמים לב לכל מיני דברים??

ומה האמת?? יש פה סוד צבאי פשוט מאוד:

אותו בחור הוא בכלל בכלל לא גאון!!! אני אומר לך גם מהיכרות... וגם מניסיון אישי בסוג הזה... **אין פה שום כשרון מיוחד שאין לך אותו!!!**

רק מה?? אותו בחור בן שש עשרה פשוט פתח נושא... העלה נושא לדיון!! הוא החליט משום מה להתעניין (בין הייתר) ביחוס של כל תנא ואמורא האם הוא כהן או לא... **ומכאן ואילך!!!** כל פעם שהיה כתוב בגמ' איזה איזכור הכי קטן על הזהות של אחד מהאמוראים... **הופה!!! זה קפץ לנו!!!** רגע... זה יכול לעזור לי... לך זה **לא** קופץ מול העיניים ולו זה כן קופץ!!! **זה כל ההבדל!!!** לו זה קופץ מול העיניים כי הוא **החליט להתעניין** בנושא השולי הזה ואתה לא... (ובינינו... אל תנסה גם... אין עניין... זה לא נפ"מ כמעט לכלום) **מה אני בא לומר???** לא צריך להיות גדול הדור בשביל להצליח לאסוף מידע מכככל הש"ס כולו... גם בחור בגיל שש עשרה יכול לגלות ידע בכל הש"ס אפילו בלי ללמוד אותו... הכל תלוי במה שנקרא **"ביקוש החכמה"!!!** מה זה בקשת החכמה?? מה זה ביקוש החכמה? שהביקוש מתחיל **מ מ נ י ! ! !** שאני **המתי את ההתעניינות בנושא!!!** אם אני יזם התעניינות מסוימת בגמ'... (לדוגמא מי כהן) אז כל גמ' שתורמת לי מידע בנושא שאני מתעניין בו. אוטומטית הגמ' הזו מהבהבת לי מול העיניים ואני לא יכול לשכוח אותה... אבל אם המידע מתחיל מהגמ' ולא ממני אז המידע עובר לידי... **זה כל הטקטיקה! כל הסיפור! זה גם בדיוק הסיפור שלי...** יש אנשים שקוראים את העלון שלי ואומרים לי שאני גאון... איך אני שולט בכל מיני גמרות וחזלים ושולף אותם פה בעלון... ואני צוחק לעצמי... שום שולט ושום דבר... אני פשוט יהודי שצריך לכתוב עלון!!! ואני צריך חומר!!! אני מתעניין בחומר כי אני צצצצריך אותו בשביל העלון שלי... ממילא כשאני יושב מול גמ'... או מול מדרש... או מול כל איזה ספר תורה איזה שיהיה... אני ניגש אליו עם

כל ה"אז נדברו" שאני **צריך** לכתוב!!! וממילא כל גמ' שיש בה איזה מימרא שתסלח לי על המילה אבל היא **שיוקית** לעלון שלי... אם היא יכולה לספק לי מסר מסוים שהוא טוב בשביל העלון שלי... **זה פשוט קופץ לי מול העיניים!!!!**

זה קופץ לי בדיוק כמו בן אדם שצריך כעת ארון הזה והוא מסתכל בידעון והוא בדיוק רואה פרסומת בנושא הזה... **זה קופץ לנו!!!** כי הוא מתעניין בזה... יש לו כעת ביקוש לזה... לכן זה קופץ לו...

אני רוצה שתבין את ההההנקודה: **מאוד מאוד משנה מי קדם למי!!!**

האם אתה קדמת למידע או המידע קדם לך?? אם אתה מבקש ומחפש איזה גמ'... אז הביקוש שלך קדם... ברגע שאתה תמצא את הגמ' הזו יאורו עיניו וזה לעולם לא יצא לך מהראש!! אבל אם זה תמיד הפוך... שהמידע קדם לך... אתה ניגש אפטי... אין לך שם רקע מקדים שאתה מתעניין במשהו ואתה מתחיל ללמוד ומכניס מידע... אז המידע נכנס וכאן צריך הרבה הרבה חזרות בשביל שהמידע הזה ישאר. (ברור שבראשית הדוך זה מה שצריך לעשות... ס"ס לכל דבר יש התחלה)

לצורך המחשת העניין אני אתן לך עוד דוגמא מצויה: בחיפה... לפעמים מופיעים ברחוב שני מחותנים שמחפשים לקנות דירה זולה לילדים... הם מסתובבים בין הייתר ברחובות ומחפשים שלטים של דירות למכירה (ואולי ככה לחסוך את התיווך...) אחד מהם ניגש אלי... תגיד לי: ידוע לך על מישהו שמוכר דירה?? ראית איזה שלט? אני מנסה להיזכר... לא... לא מצליח להיזכר... **כמוכן שיש!!!** יש הרבה שלטים של דירה למכירה!! ואני עובר מולם שלוש או ארבע פעמים ביום ורואה אותם... אבל זה עובר לידי... אני לא מצליח להיזכר בהם... ואז תוך כדי שאני מנסה להיזכר... פתאום אני אומר לו... אוהו... הנה... תלך אליו... אתה רואה את האיש הזה?? הוא בדיוק כמוך... הוא גם הגיע לכאן בשביל לחפש דירות... הוא כבר לפני ארבע שעות פגש אותי ברחוב ושאל אותי ולא ידעתי לענות לו... ובמשך השעות האלו הוא בטח כבר עשה סריקה בכל הרחובות ובטח יש לו כבר רשימה של כל הדירות למכירה בחיפה פלוס דיאגנוזה...

אתה קולט?? אני גר בחיפה!!! מסתובב פה כל היום... עובר ליד שלטים של דירות למכירה ולא מצליח להיזכר איפה זה כתוב... ואילו יש כאן בן אדם שמתגובב פה כמו תייר במשך ארבע שעות בלבד **והוא יודע הרבה הרבה יותר טוב ממני** לצטט את כל השלטים של הדירות למכירה...

נו... איך אתה מסביר את זה?? פשוט ביותר:

זה מה שנקרא **ביקוש החכמה!!!** אלא שכאן זה כמו בן **ביקוש דירה!!** הוא הגיע לכאן בשביל **לבקש** דירה... לכן כל שלט של דירה למכירה קופץ לו מול העיניים... מה הפלא שתוך ארבע שעות יש לו בידיים את כל המידע... אבל אני שחי כאן 24

החתם סופר מדבר פה על הנושא של ניחא ליה לאיניש וכו'... כן... הוא גם מביא את הר"ן... רגע... מעניין איך הוא מיישב את הקושיה מהרמב"ם?? אוהו... הנה... הוא בדיוק מדבר על זה. וככה בתשובה ג' וד' ור"י וגם בתשובה שצ"ג... בכל תשובה משהו קפץ לוו!!! הבנת מה קרה פה??? אם אני אתחיל עכשיו לפתוח שו"ת חתם סופר תוך חמש דקות אני ארדם... למה??? כי החתם סופר פותח פה נידון שאני בכלל לא יודע על קיומו... זה לא מטריד אותי... זה לא תחום ההתעניינות שלי... ממילא מה שהחת"ס יגיד קדוש... יגיד מותר טוב... יגיד אסור גם טוב... כל שורה נוספת זה עוד מידע חדש שנכנס לי לתוך הראש ואין שום סיבה שישאר שם... אבל כשמגיע משהו שמתעניין כבר בנושאים האלו... יש לו ביקוש למגוון הנושאים שהחת"ס פותח אותם... אז כל תשובה שהחת"ס כותב היא קופצת לו מול העיניים!! זה לא איזה סורק שעובר על נתונים ודוחס אותם לראש... אלא זה מידע שכבר מבוקש אצלי מלפני כן!!!! אני כבר חושב על הנושא... אני כבר מחפש משהו שפותח את הנושא הזה... והנה... מצאתי את שאהבה נפשי... תסלח לי אבל זה כמו זמני טיסות שבדיוק מתאימים לשעה שאני צריך. סליחה על ההשוואה... והמבין יבין... הבנת את הנקודה הדקה הזו???

עכשיו: ברגע שקלטתי את הנקודה הזו... אז אני כל הזמן מוסיף לעצמי עוד ועוד גירויים חדשים בתחומי ההתעניינות שלי בתורה!! וככל שיש יותר תחומים כאלו ככה חיישן ה**ביקוש** עובד יותר וממילא המידע הרבה יותר קופץ מול העיניים וממילא זה נכנס הרבה יותר פנימה... (המקום נגמר ביריעה אבל אם יהיה "ביקוש", אז נפתח את הנושא הזה שוב בשבועות הבאים... איך תכל'ס יוצרים ביקוש כזה...) מה שבטוח... שיהיה לך ברור: בתורה בדרך כלל הנושא הוא לא כ"כ כשרון או זכרון... אלא הכל תלוי ברמת הביקוש!!!

זה מה שהמשנה באבות מתכוונת: איזהו חכם הלמד מכל אדם... שים לב: חכם זה לא אחד שמבין יותר מכל אדם אלא שהוא מבקש חכמה מכל אדם (המהר"ל מאריך לבאר זאת באופן נפלא עיי"ש) זה בדיוק הפוך ממה שאנחנו מבינים... אנחנו חושבים שחכם זה אחד שכבר נהיה חכם!!! אבל אליבא דאמת עיקר החכמה תלויה ברקע המקדים שלה... בזה שהוא מבקש חכמה... צורך חכמה... יש לו צמאון לחכמה... מכאן ואילך החכמה כבר נשפכת לו אוטומטית... זה גם הפשט בגמ' (ברכות נה): אר"י: אין הקב"ה נותן חכמה אלא למי שיש לו חכמה!!! זה כמובן מאוד תמוה: אם הקב"ה נותן חכמה רק למי שיש לו כבר לפני כן חכמה... אז מאיפה יש לו את החכמה הראשונה??? התשובה היא: החכמה הראשונה זה לבקש את החכמה!!! זה כל החכמה!!! וחכמה כזו הקב"ה לא נותן כי זה מתחיל ונגמר בך... אתה תקבע אם אתה מבקש חכמה או לא... עכ"פ: מאמר זה מרגלית יקרה... שמור עליה.....

שמחכה!!! מחכה לכל תאריך או שם שהגמ' מגלה... זהו... גמרנו... כעת ממשיכים את החיים הלאה... ר' חיים ממשיך את הסדר לימוד שלו... הוא צריך ללמוד והוא לומד... וכל פעם שהגמ' מפרטת איזה שם של מקום או תאריך זה קופץ לוו!!! כי יש לו ביקוש לזה!!! יש פה מחברת שיושבת ומחכה למראי מקומות כאלו... עכשיו חכה... זה לא נגמר שם... כל פעם שר' חיים נפגש עם איזה בדל מידע על המשכן... זה מיד קופץ לו כי יש לו עוד מחברת של ביאור לברייתא דמלאכת המשכן... וגם כל פעם שהוא נפגש עם עוד איזה תוספת ביאור בסוגיית גרים ועגלה ערופה וס"ת ומזוזה וציצית וכלאים זה גם קופץ לו כי לכל הנושאים המגוונים האלו שמניתי לך יש לכל אחד מהם גם מחברת שמחכה!!! מחכה בצד לכל איזה תוספת הבנה וחדוש בנושאים האלו... הבנת מה באתי לומר פה??? שכשאתה פותח את הספרים של ר' חיים ואתה פוגש גאונות... מה אתה מדמיין לעצמך??? שר' חיים יושב עם דף ועט וסורק את כל התורה כולה... (זה נכון להיום... בייחס לשאלות ששואלים אותו... אבל בייחס לחיבורים שלו-) זה בדיוק הפוך!!! הספרים שלו התחילו ממחברות של ביקוש!!! תחומי התעניינות שהוא בחר להתעניין במקצועות התורה!!! המחברות האלו היו חצי ריקות... והם חיכו להתמלא!!! יש פה ביקוש חכמה... עכשיו!!! בלי שום קשר לזה ר' חיים יושב ולומד גמ' כי צריך ללמוד... אבל כל חצי דף גמ' שהוא לומד משהו קופץ לו מול העיניים!!! כי כמעט כל כמה שורות בגמ' יש איזה מימרא שהוא מבוקשת ונחוצה לו בשביל אחד מהביקושים המגוונים שלו במקצועות התורה... ממילא כשאתה רואה את החיבורים המפעימים של מרן ר' חיים איזה ידיעת התורה מתגלמת שם... זה לא כ"כ מדויק להגיד שיש פה גאונות!!! כי הרבה יותר מגאונות יש פה ביקוש!!! ביקוש החכמה... וביחס לביקוש החכמה אני ואתה גם בתמונה!!! אנחנו גם יכולים לגרות בעצמנו ביקוש חכמה!!! כל אחד בתחום וביצירתיות שלו...

שעות... היות ואני כעת לא מבקש דירה... אין לי ביקוש... ממילא אני יכול לחלוף כאן מאות ואלפי פעמים ולא לאסוף אפילו רבע מהמידע שבן אדם שבא לכאן על תקן של ביקוש!!!

על אותו משקל בתורה: שני מתמידים ניגשים ללימוד... אחד פותח את הגמ' ו... ולומד... הוא כבר שנים לומד... ואילו השני יש לו ביקוש!!! הוא גירה את עצמו בכמה תחומי התעניינות בתורה!!! הוא יצר לעצמו במשך השנים כמה מקצועות מסוימות בתורה שהוא מתעניין בהם... לכל אחד יש את המסכת הזו ש"בטעות" הוא "חרש" אותה מאוד חזק והוא שולט בה מאוד מאוד טוב... ואם זה כמה סוגיות בש"ס שהוא מבין אותם מאוד חזק ומאז!!! כל פעם שהוא לומד גמ'... גם אם זה דף מאוד כבד וקשה... אבל ברגע שהגמ' בדרך אגב מביאה ראייה מהגמ' בניזיר פתאום הוא מתעורר לחיים!!! זה קופץ לוו!!! כי מסכת נזיר היא מסכת שמדברת אליו... תעשה משהו... הוא פגש פה משהו מוכר... זה קופץ לו!

אז כמובן שזו יצירת ההתעניינות הכי אידיאלית ויסודית... פשוט ללמוד עוד סוגיה ועוד סוגיה... שתכנס לך לעצמות והיא נהיית חלק מההווי שלך... ואז כל פעם שהתווסף מזכיר את הסוגיה הזו... אתה פשוט נדלק...

אבל צריך לדעת שיש עוד כל מיני יצירות תחומי התעניינות נוספים שזה כבר משהו טיפ טיפה יותר יצירתי... אני אתן לך דוגמא: למרן ר' חיים קנייבסקי יש חיבור אחד קצר בכמות ואדיר באיכות... קוראים לזה: ולמכסה עתיק!!! החיבור הזה מתמקד בשמות של אנשים או תאריכים או מקומות שהתורה שבכתב מכסה ולא מגלה... ואילו חז"ל מגלים לנו מי זה... ומרן שליט"א בגיל די צעיר כבר ידע לצטט כל תאריך מתי הוא היה ואיפה זה קרה... ולכל דבר הוא מביא מקורות מכל התורה כולה...

אתה יודע מה??? במקום לדבר בקודים... תעשה טובה... לך עכשיו לאוצר הספרים ותביא את הספר הזה... אני מחכה... אני רוצה לשבת יחד איתך על הספר ולנסות ללמוד אותו... הבאת?? עכשיו תפתח!! תפתח נניח בפרשת יתרו... אתה רואה שם את כל המקורות והמראי מקומות שנשלפים שם... עכשיו אני שואל אותך!!! איך נראה לך שמרן ר' חיים כתב את הספר הזה??? איך בדיוק?? אז אני אגיד במקומך... אתה בטוח שמרן ר' חיים קנייבסקי ישב מול החומש וראה שכתוב שם ויבא יתרו ובניו... ואז הוא התחיל לחשוב מי זה הבנים?? ואז הוא התחיל בתכנת חיפוש... הוא התחיל לסרוק את מסכת ברכות שבת עירובין פסחים עד שהוא הגיע לזוה"ק המבוקש... אז זהו שלא!!! ממש לא ככה!!! זה התחיל אחרת לגמרי... מרן ר' חיים החליט יום אחד לפתוח לעצמו תחום התעניינות בתורה!!! הוא פתח לעצמו מחברת שהכותרת שלה היא ולמכסה עתיק!! (כמובן שהרעיון הזה גופא התחיל בעקבות כמה מאורעות או שמות אנשים ומקומות בתורה שהגמ' מפרשת מתי הם אירעו... והצטברו לו רשימה של כמה כאלו דברים ואז הוא החליט לפתוח את זה כנושא רשמי...) מעכשיו יש למרן ר' חיים מחברת

”למען לא נבוש...” מושגים בסיסיים בהלכה.

כידוע כיבוד הורים זה אחד מעשרת הדיברות!!! וכאן במדור למען לא נבוש... כל שבוע אני מתיימר לפתוח נושא הלכתי מסוים... אז השבוע בא נפתח את הנושא **ההלכתי** של כיבוד אב ואם!!!

אז זהו!!! שאני רוצה לגלות לך סוד כמוס שכמעט ואין **הלכות** כיבוד הורים!!! גם אם יש כמה הלכות בס”ר מ”ב ביו”ד **לא זה הנקודה...**

ואני רוצה להסביר לך גם למה: לדוגמא: הלכות שבת זה הלכות חמורות!!! למה?? כי באמת יש קרוב למאתים סימנים בשו”ע רק על שבת ובאמת זה כהררים התלויים בשערה ויש הרבה מה לדעת... לעומת זאת הלכות כיבוד אב ואם?? זה **גם הלכות מורכבות!** והרבה יותר מורכבות מהלכות שבת... אבל למה?? למה זה כ”כ מורכב?? וכי הסימן רמ”ב ביו”ד הוא כ”כ ארוך ומסובך ויש עליו ש”ך וקצוות ומג”א וט”ו?? **לא!!! ממש לא!!!** המורכבות של כיבוד אב ואם **ההתאמה האישית!!!** יש לכל בחור את ההורים שלו... ואת מערכת היחסים המאוד מסוימת שלו מול ההורים שלו! ולכל אחד יש את ההסתבכויות והמשקעים המסוימים שלו מול האופי המאוד מסוים של המרקם המשפחתי שלו... בקיצור: הלכות כיבוד אב ואם זה גם מאתים סימנים אבל דא עקא שהסימנים האלו לא כתובים בשו”ע... אלא סימנים שיושבים על המקומות הכי עמוקים בלב שלנו...

(אני מדבר פה בעיקר לבחורים... כי אצל מבוגרים יותר... רוב המקרים זה כבר פחות קשה רגשית... ואז זה באמת נכנס לגדרים של סדרי עדיפויות וכו’ וכי שיה כבר באמת עניין של שו”ע) ממילא בחור שרוצה באמת לתפוס חיוזק בכיבוד אב ואם... אני חושב שהכתובת היא לא כ”כ שו”ע יו”ד שמדבר על הלכות כיבוד אב... כי פה הסוגיה העיקרית היא חריש עמוק מבפנים... איך אני מבין את ההורים שלי!! מה הבעיה שלי מולם?? למה אני כועס בבית הרבה פעמים?? איפה פה התקף ביניהם?? **זה השולחן ערוך העיקרי שצריך ללמוד אותו בעיון גדול ויפה שעה אחת קודם!!!** אני פשוט מדבר מניסיון אישי... כי כמוני כמוך בתור בחור אחד הדברים שלבי ידע מרת נפשו... ידעתי שאני לא בסדר בכיבוד הורים... ותמיד כשרציתי להתחזק בזה הלכתי ללמוד שו”ע הלכות כיבוד אב ואם... עשיתי חבורות... חקירות... חידושים... ותכל’ס... בבית נשארתי מוזעזע!!! **מה היה חסר לי???**

היה חסר לי לעשות סדר במחשבות... להבין כמה תובנות אישיות!!!! שאחרי החתונה הבנתי אותם... אבל קצת מאוחר... (תרתי משמע... אמא שלי כבר נפטרה) אני אתן לך רק תובנה אחת בתור מדגם... בתור סימן אחד בשו”ע של כיבוד הורים... (אבל קח בחשבון שיכול להיות עוד מאה סימנים בשו”ע הזה): לבחור יש כל מיני קשיים!!! וזה נורמלי!! בישיבה הוא לא יכול לפרוק את הקשיים שלו על החברה כי הוא יודע שהחברה היא אכזרית וקצרת רוח והיא לא מקבלת אותו בכל מצב... אם הוא יתבכין יותר מידי החברה תשאיר אותו בצד ותמשיך ללא... לכן הוא מבין שהוא חייב להמשיך לספק את התוצרת ולדחוק את החרושים לגד... ואז יום אחד הוא מגיע הבייתה **ורואן יש הורים שזה בדיוק הפך מהתבררה!!!** ההורים **כן אוהבים וכן רחמניים וכן מקבלים אותו בכל מצב. ונאן הוא מתחיל לפרוק!!!** פרוק את כל הקושי שהוא לא יכל לפרוק בישיבה... **דא עקא!!!** שלפעמים הוא מתבלבל ובמקום לפרוק את זה **אצל** ההורים... הוא פרוק את זה **על** ההורים!!! (כן... הטעות הוא מאוד צפויה ומתבקשת... כשיש לי חולשה... אני תמיד אעדיף לפרוק את זה בצורה של אשמה על מישהו שהוא אחראי לוה... מאשר לפרוק את זה אצל מישהו.)

הנה לך דוגמא אחת מני אלף של חוסר כיבוד הורים שמגיע מצידו של בחור... שזה אמנם שו”ע... אבל השו”ע הזה לא כתוב ביו”ד... אלא חרוט על הנפש שלך... ושוב: יתכן שדווקא הסימן הזה לא כ”כ מתאים לך... כי אצלך יש משהו אחר... אצלך זה הורים מבוגרים וקצת פרומערס ואתה קצת מודרני וקשה להם לקבל את זה... ובקיצור: אי אפשר לפרוטם כי רבים הם... את שו”ע יו”ד סי רמ”ב אפשר לפרוט!!! יש מאוד קצת הלכות... אבל את הפרקטיקה שלהם... זה כהררים התלויים בשערה... בקיצור: חמורה שבחמורות ובלמוד שולחן ערוך לבד לא תצליח למצות את הנושא הזה... **קח זאת לתשומת לבך!!!**

זה רק מה שאחר לנו בעיר... בשביל לפתוח סנהדרין קטנה...

ברוכים הבאים לעיר קשיון שבנחלת יששכר... ובכן העיר שלנו... היא קטנה בכמות וגודלה באיכות!!! כעת יש אצלנו בעיר בטה”כ מאה ועשר משפחות... אבל!!! ס”ס אנחנו שבת יששכר ורובם המכריע של תושבי העיר הם תלמידי חכמים ויושבי על מדין... הבית מדרש פה שוקק חיים... יש פה ישיבה שרובם של הלומדים זה בעלי הוראה מובהקים... וחלקם גם צורבים צעירים שנושאים ונותנים איתם בד’ אמות של הלכה... **יום אחד נפל דבר!!!** הגיעה משלחת מיוחדת מהשותפים האהובים שלנו משבט זבולון... ובהתכנסות משותפת יחד עם ז’ טובי העיר משבט יששכר... **החליטו פה אחד שזהו!!! הגיע הזמן לפתוח סנהדרין קטנה!!!** העיר לבשה חג על עצם ההצהרה... אבל חכה... מוקדם לשמוח... זה עדיין לא פשוט... בשביל לפתוח סנהדרין קטנה צריך עוד כמה תנאים ועדיין לא סגרנו את כל הפינות... אבל מה שבטוח... עכשיו הוחלט שאפשר לצאת לדרך!!! תבין: עד עכשיו לא יכולנו עדיין לחלום על סנהדרין קטנה... כי בישיבה היו עדיין רק חמישים תלמידים... חמישים תלמידים זה לא מספיק בשביל סנהדרין... **צריך לכה”פ ששים ותשע תלמידים!!!**

אגב: בדרך כלל ברוב ערי ישראל הבעיה היא הפוכה... לא חסרים תלמידים... אדרבה... חסרים בעיקר ראשי ישיבה... כי בשביל לפתוח סנהדרין קטנה צריך 23 ראשי ישיבה!!! לא פחות ולא יותר!!! והיינו סנהדרין של עשרים ושלוש!!! וחץ זה צריך עוד שלוש שורות של תלמידים שיושבים לפניו שבכל שורה יש 23 תלמידים... (23 כפול 3 זה 69) אז בדרך כלל הקושי העיקרי זה למצא 23 תלמידי חכמים גדולים בתור סנהדרין!!! אבל סו”ס אל תשכח... שאנחנו נמצאים בנחלת יששכר ש”ודעי בינה לעיתים...” ושבת יששכר התברך בראשי סנהדרין מופלאים... **מסילא אצלנו המחסור הוא הפוך...** 23 תלמידי חכמים יש לנו בלי קושי!!! אבל דווקא תלמידים יותר קשה לנו למצא... ולמה?? כי סו”ס עול הפרנסה של שבת יששכר נופל על שבת זבולון... ממילא כל תלמיד נוסף שיבא להתגורר כאן משבט אחר... זה הרי עוד עול נוסף שנופל על הכתפיים של אחינו משבט זבולון... ולכן זה יותר קשה... אבל ברוך ה’ יום אחד קמו כמה אוהבי תורה מהעיר גתה חפר שבשבט זבולון והחליטו לקחת על עצמם מס”ג על הקמת סנהדרין בעיר קשיון ויהי מה!! הם סימנו לעצמם מטרה... והכריזו: **שההפלה הקרובה לפרגמטאי בציזון מוקדשת כולה להקמת סנהדרין קטנה בעיר קשיון...** כל ההכנסות קודש לפתיחת הסנהדרין!!! ואכן ליוונו אותם נמל עם דמעות בעיניים... אנחנו משבט יששכר עמדנו שם מהצד והתקשינו לראות את הפרידה קורעת הלב של ילדים מאבא שלהם שיוצא לתקופה כ”כ ארוכה... (זה יכול להיות גם חצי שנה) נקרע לנו הלב לראות משפחות שלמות שנפרדות מאביהם... אבל רק לנו בתור שבת יששכר זה היה קשה!!! אבל הם?? היית צריך לראות איזה אש יוקדת של אהבת תורה בוערת להם בעיניים!! **שמח זבולון בצאתך!!!** על ראש התורן נתלה דגל ענק שכתוב עליו **סנהדרין קטנה של עיה”ק קשיון מפליגה ויוצאת לדרך!!** האמהות והבנות סימניו קישטו את המפרשים של האניה בבלונים ובצלופנים ובאיוורים משובבי לב ספוגים באהבת תורה... והאניה יצאה לדרך... ואכן לאחר ארבעה חודשים הם חזרו לכאן בשמחה... וציינו את ההצלחה הגדולה שהייתה להם בעסקים... והשכיבו במקום סכום גדול מאוד של כסף... שקדימה... כעת להוסיף עוד כמה וכמה אברכים שיבואו לגור כאן על תקן של תלמידים... ועכשיו באמת יש לנו כבר ב”ה ששים ותשע תלמידים!!! פלוס עשרים ושלוש סנהדרין... זהו! אפשר לצאת לדרך... כעת אנחנו קרובים מתמיד לקראת פתיחת הסנהדרין קטנה...

אבל רגע!!! לא סיימנו... יש עוד כמה תנאים לפתיחת סנהדרין... אין מעמדין סנהדרין אלא צעיר שיש בה מאה ועשרים, כדי שיהיה מהן סנהדרין של עשרים ושששה, ושש שורות של עשרים ושששה (תלמידים), ועשרה בטלנין של בית הכנסת, ושני סופרים ושני חזנים ושני בעלי דינין, ושני עדים ושני זוממין, ושני זוממין ושני נכא”י לדיקה ועוד אחד כדי שיהיו שלשה לחלק לדיקה, ורופא אומן, ולכלל, ומלמד מינוקות הכי מאה ועשרים” בקיצור: בעיר שלנו יש בשלב זה רק מאה ועשר תושבים!!! 23- מתוכם סנהדרין, 69 מתוכם- תלמידים, שזה ביחד 92... כעת צריך עוד עשרה יהודים עובדי ה’ שמשכימים ומעריבים לבית הכנסת כדי שיהיה תמיד מניין... (ס”ס) ברגע שאנחנו פותחים פה סנהדרין... הרי באופן עקרוני הסנהדרין והתלמידים לא מגיעים לתפילת שחרית בביהכ”ס שהרי זמן הישיבה בבית דין היא משעת הקרבת תמיד של שחר ועד חצות היום... וא”כ צריך עשרה יהודים נוספים שיתפעלו את המנין הקבוע בבית הכנסת... יש לנו כעת רק שמונה כאלו!!! צריך לארגן עוד שני אנשים רציניים מעיר אחרת שיסכימו לבא לגור פה בשביל שבשעה שהקב”ה יכנס בבוקר לבית הכנסת, ש... שכן ימצא שם עשרה... טוב. אז חסרים לנו כעת שני אנשים למנין...

הלאה... מה עוד חסר לנו?? צריך שני סופרי דינינים!!! שיושבים בבית הדין... אחד שיישב ויכתוב דברי המחייבים ואחד כותב דברי המזכים... את זה דווקא יש לנו פה... יש שני אנשים שבקיים במלאכת סופרי הדינים ומזכים לאיש את המשרה הזו... **צריך עוד שני חזנים-** כלומר: שני אנשים גברתיים ויראי שמים שיהיו פה על תקן של “הוצאה לפועל”... הם אלו שצריכים לפעמים לפרק כל מיני מרפסות לא חוקיים (כמבואר בספר החוקים בבא בתרא פרק השותפין ולא יחפור) הם גם אלו שלא חוששים להגיע לגעזיל הבייתה ולשאול אותו מה עם החוב שהוא חייב לפייבוש... הם היחידים שיכולים ליכנס לתוך הבית שלו ולקחת את העבוס... (לפייבוש אסור) אז שני חזנים כאלו בריונים עדיין חסר לנו פה... וצריך לגייס אותם שיבואו לגור פה... אז לבנתיים בא נסכם... כעת חסרים לנו שני יהודים עקביים שמגיעים לבית הכנסת בזמן... ועוד שני בריונים שיהיו אחראים על מערכת האכיפה של התורה... **הלאה... מה עוד חסר לנו?? מה עוד ספריד בינינו לבין הגשמת החלום של הקמת הסנהדרין בעירונו??** ובכן: צריך עוד שלושה גבאי צדקה... זה ב”ה יש לנו... יש לנו פה שלושה יהודים בעלי חסד שהתפקיד שלהם לדאוג לכל צורך ולתמוך בשעות מצוקה לכל אחד...

צריך גם סופר סת”” ורופא ומלמד תינוקות שאת שלושתם ברוך ה’ יש לנו פה כבר בעיר... נו... אז מה עדיין חסר?? חוץ משני אנשים בעלי תפילה... ועוד שני גברתיים... נו... אז מה עוד חסר?? אוהו... **עכשיו הגענו לדבר העיקרי שצריך להגיד!!! לא תאמין מה חסר בעיר שלנו...** חסר לנו עשרה יהודים פשוטים... כאלו שלא יודעים לעשות כלום... הם לא תלמידי חכמים וגם לא תלמידים... הם גם לא כאלו שמבטיחים להגיע בזמן לתפילה... הם לא יודעים להיות לא חזנים ולא סופרים ולא רופאים ולא בלורים... אז מה הם כן יודעים לעשות?? בשביל מה בכל זאת צריך אותם?? הם צריכים להגיע לכאן על תקן של **אובייקטים שהם האחראים על יצירת הפרובוקציות!!!!** ששנים מתוכם צריכים להגיע על תקן של שני יריבים שאמורים יום אחד להגיע איכשהו לבית דין... ועוד שנים על תקן של עדים... ועוד שנים אחרים על תקן של עדים זוממים שיזמו אותם... ועוד שנים על תקן של זוממי זוממין... **אה... מה אתה על החבורה ה”קדושה” הזו???** זה מה **שלא** חסר לנו פה!!! כן... אם אתה רוצה לפתוח בעיר שלך סנהדרין קטנה!! לא מספיק שיהיה לך גאונים ותלמידי חכמים ומשכימים ומעריבים לבתי מדרש... צריך גם אנשים שילמדו אותנו מה לא לעשות... בינינו... אם אני הייתי בעלבת והיו מזמינים אותי לגור בעיר על תקן של עד זומם בדימוס... אני לא הייתי מסכים לבא אפילו בשכר מלא... אבל כנראה שזה לא נשמע כמו שאני מתאר את זה... (אולי בשבוע הבא... לכבוד פרשת משפטים נפתח את הנושא הזה... ולא דווקא במדור זה)

הכנת שמטפסת ועולה ב"ה... מי אחראי לכך??

הכנת ברוך ה' ממשכה לעלות מיום ליום... וחסר לה מטר פלוס... בשביל כנת מלאה... ברוך ה'!! כבר קרוב לשלושים שנה שהכנת לא אחזה במקום הזה... והכל בזכות החיך משמים שהקב"ה חיך עלינו בשנתים האחרונות... כן... בשנתים האחרונות היו הרבה גשמי רצון ברכה ונדבה.

עד כאן ברוך?? עד כאן מה שנקרא "דברי ברכה"??

אבל!!! שמת לב לדבר מאוד מעניין... עם כל הכבוד לשנתיים האחרונות שהיו מאוד מבורכות בגשמים... אבל למייעשה אני עוקב כה הזמן אחרי העליה של הכנת... ואתה יודע כמה באמת באמת הכנת התמלאה???

משבוע אחד של שטפונות בשנה האחרונה!! פלוס שבוע או שבועיים של שטפונות בשנה שעברה... וזהו!!!! זה מה ששינה את המצב של הכנת...

העליה המטאורית של הכנת מתחת הקו השחור ועד שהיא קעת כמעט מלאה... אתה יודע ממה זה?? מאותו שבוע אחד שהיה לפני חודש!! שאם אתה זוכר... היה שבוע אחד של שטפונות... ואז ביום אחד הכנת עלתה ב-24 ס"מ... ולמחרת היא עלתה בעוד 12 ס"מ... ואחרי יומיים שוב 10 ס"מ... ואחרי שלושה ימים בעוד 8 ס"מ... ומהשבוע הזה לבד היא עלתה מטר... בקיצור: זה סיפור של שבוע פה... יומיים שם... בקיצור: למען האמת זה בכלל לא עניין של שנה... זה לא נכון להגיד שהייתה שנה מבורכת בגשמים שזה מה שהעלה את הכינת... כי בסופו של דבר המכה הגדולה תמיד נזקפת לכמה ימי גשמים בודדים שמפוזרים להם לאורך החורף האחרון וש לפניו... (מה תגיד על שנת התשנ"ב שאני כבר מהזקנים שזוכר שעד חודש שבט היה בכלל עציץ גשמים... ופתאום ארובות השמים נפתחו.)

כלפי מה הדברים אמורים???

יש בחורים שכואב להם... למה אצלי הכל עובד רק בכריזות?? אני פתאום תופס חיזוק ומתחיל ללמוד מאוד מאוד חזק... עם כל העוצמה... ואחרי שבוע שבועיים... זהו... מורידים פרופיל... נעלם מהאופי... ואח"כ... אחרי חודש פתאום שוב... אני מגיח על מאה ששים קמ"ש... שוב מתחיל חיזוק אדיר... שבוע שבועיים... ו... ושלוש... פתאום הכל נכבה ושוב אני נעלם... וחוזר חלילה... מה זה שווה... אני אף פעם לא מחזיק מעמד!! אין אצלי חיזוק שמחזיק מעמד יותר משבוע שבועיים...

אז ככה: התשובה לאותו בחור היא קצת מסובכת... כי יש לנו ניגוד אינטרסים... ילם אנחנו בעקרון לא כ"כ אוהבים לגבות כזה אופי... אנחנו כן מעדיפים שאתה תהיה עקבי יותר... ואדרבה... בדרך כלל מדברים בגנות האופי הכריזטור הזה... כי... כי סו"ס יהודי צריך עקביות... ואי אפשר לצמוח מכריזות... לכן בדרך כלל אל תצפה לעידוד לסוג ההתנהגות הזו... כי זה לא תכלס... וצריך לשאוף ליציבות ולאיוון...

אבל!!!!!! פעם אחת כן מותר לדבר בשבח האופי הזה... לכה"פ גם!!!

ולמה???? כי יש כאלו שמרוב תסכול מהכריזות... אז הם מדכאים גם את הכריזה... היות ואני יודע שזה לא יחזיק מעמד... אז בשביל מה בכלל להתחיל...?? כן... בתחילת לימוד דף היומי הטענה הזו הייתה מאוד מצויה... היו הרבה אנשים שכבר צברו ניסיון... אני כבר ארבע מחזורים מתחיל ללמוד מסכת ברכות בקול רעש גדול עם כל המרץ... ותכלס זה מחזיק מעמד בקושי רק במסכת ברכות פלוס רבע מסכת שבת... ואז אני נעלם בקול דממה דקה... אם ככה: אז מה העניין להתחיל עוד פעם מסכת ברכות... בשביל מה?? בשביל שאני **אצא** או בפרק במה בהמה **יוצאה** או בפרק במה אשה **יוצאה** ??? ! ? ! ? !

אז זהו!!!! זה משפט לא נכון!!!! לא נכון בכלל בכלל!!!! ולמה???

כי צא קעת לטיול בסובב כנת ותראה כנת כמעט מלאה...

וממה היא מלאה?? מעקביות?? משנה שלימה של גשמים ללא הפסקה??

ממש לאוו!!! הכנת כבר יודעים שמספיק שבוע אחד של כריזה!! שבוע אחד של שטפונות... זהו... זה מספיק כבר להחזיק את כל המינוס שהיא ירדה בליף פלוס ריבית... אז מה זה כריזה??? זה שהיה סה"כ שבועיים של שטפונות זה? הפריע לה להתמלאות במגדול להגיע להישגים יפהפיים!!!! **ללמד:** לא לזלזל בכריזות... לא לזלזל בחיזוקים עצבניים שפתאום אתה נכנס להילוך גבוה ו... וזה לא מחזיק מעמד...

לא אדוני!!!! בסופו של דבר הכסף הגדול של הכנת מגיע דווקא מהכריזות האלו... הכריזות האלו לא נעלמות... כל כריזה כזו הרימה את הכנת בעוד 10 ס"מ חשובים מאוד... שדווקא הם נתנו לה את הטון החשוב ביותר צריך את הזרם הזה לפעמים... (למי שזוכר... זה קצת מתקשר עם מאמר שנכתב לפני שבועיים... לשים גז קדימה ולא למטה)... בקיצור: נכון שאנחנו לא כ"כ מעודדים מבצעים חד פעמיים בעבודת ה'... אבל!! צריך לדעת שחלק בלתי נפרד מהעבודת ה' **ה ע ק ב י ת !!!** ! זה הכמה **כריזות** האלו שאתה בבת אחת מזרים לעצמך תקציב של הרבה הרבה שטייגן... הרבה הרבה חיזוק וזה לא מחזיק מעמד... אז מה זה לא מחזיק מעמד... אדרבה... אסור לזה להחזיק מעמד...

אוי ואבוי אם השטפונות האלו היו ממשיכים הלאה... אוי ואבוי אם השטפונות שלפני חודש היו מחזיקים מעמד וממשיכים על אותו תקן... הרי אם תוך שבוע הכנת עלתה במטר... אז בקצב הזה היינו עכשיו באסון של הצפה שאי אפשר היה לשלוט עליה... יש חיזוקים טובים ומשובחים!!!! שהם טובים!!!! ומצד שני טוב שהם לא מחזיקים מעמד!!!!

---יש לנו משהו מרובע בראש... שאם קורה לנו משהו טוב... אז הוא צריך להיות תמיד... ואם הוא לא תמיד... אז או שזה נורא חבל או שזה לא טוב... **אבל זה לא נכון!!!** יש דברים טובים שהם **צריכים להיות חד פעמיים!!!** גנה... עוד חודש פורים... פורים זה יום אדיר... כח ההשפעה של פורים הוא עצום ונורא... נהם בעולמות העליונים... ואני בעיקר מדבר בשטח... העוצמות הרוחניות שכן עליה יכול לקבל בפורים זה עצום... זה נפלא... (כששאלנו פעם בחורים: מתי היה לכם יותר התעלות האם בפורים או ביוה"כ?? רוב הבחורים ענו פורים!!! ולא בצחוק... זה באמת ככה ואכמ"ל)

נו... אם זה כ"כ טוב... אז למה לא כל יום פורים???

התשובה היא: שטפונות זה משהו טוב אבל לא כל יום!!!! שטפונות זה משהו שיכול להעלות את הכנת עשרים וארבע ס"מ ביום אחד... אבל אוי ואבוי אם יהיה לנו חודש ימים כזה!!!! זה יציף את כל העולם...

יש יום של שטפון!! שטפון של דבקות בה'... שטפון של שטייגן... לא צריך לעצור את השטפון הזה... אסור לדכא אותו... הכי טפשי זה לגשת אליו בגישה של חוסר עניין ש... מה העניין להיכנס לזה... זה הרי לא יחזיק מעמד?? נכון... זה לא יחזיק מעמד... אז מה... **זה לא צריך להחזיק מעמד!!** יש לך פה אפשרות לצמצם פערים... יש לך אפשרות להזרים בבת אחת כמויות של רוחניות שיחזירו אותך לאיוון מול ימים אחרים פחות

נחמדים במשך השנה שלצערו מזרימים לנו כמויות של חומריות...

אנחנו נמצאים בשבוע האחרון של שובבי"ם... חיזוק גדול בקדושה... מה העניין?? הרי רק יגמר שובבי"ם כולנו נוריד פרופיל ונמשיך הלאה???

אתה יודע מה התשובה??? בעוד חצי שנה... הכנת תרד ותרד... יגיע יוני יולי אוגוסט ואז יהיו לנו כל מיני התמודדויות של הקיץ... ואנחנו עלולים למצא את עצמנו במינוס רציני של רוחניות... אז עכשיו אנחנו מזרימים כמויות של רוחניות בשביל לאזן את הכנת הרוחנית שלנו...

--מה שאני אומר לך עכשיו זה לא רק וורט... זה גם גמרא מפורשת...

הגמי בתענית אומרת שבמונע של הגשמים יש שלושה הילוכים!!!! יש **ירדו לצמחין ולא לאילן!** יש **ירדו לאילן ולא לצמחין!** יש **ירדו לזה ולזה ולא ירדו לברות שיחין ומערות...** מה הכוונה?? בא נגדיר את זה ככה:

יש הילוך בסיסי שקוראים לו טל!!!! טל חייב לרדת כל השנה... העולם לא יכול לחיות בלי הריענון היומיומי של הטל... (עד כדי כך ש"בטל וברוחות לא חייבו הכמים להזכיר... אין צורך להתפלל על זה כי זה בלאו הכי לא מפסיק אף פעם)... זה הילוך הראשון והבסיסי... בלי זה הרכב לא נוסע!!! **ואז מגיע הילוך שני...** ירדו לצמחין... יש גשם קל... מה שנקרא טפטוף... הטפטוף הזה הוא נצרך!!!! מיוחד בשביל הצמחים...

הצמחים בשביל להיקלט באדמה טוב צריכים דווקא כזה גשם עדין... **ואז עוברים להילוך שלישי...** מה עם האילן?? האילן צריך גשם קצת יותר אגרסיבי... האילן זה כבר לא נסיעה פנימית אלא נסיעה בכביש בין עירוני... אי אפשר לנסוע על 40 קמ"ש... צריך גשם חזק!!! אבל עדיין!!! גם אחרי שירדו גשמים לצמחים ולאילן...

כזה גשם עדין לא יכול למלאות את הברות שיחין ומערות... בשביל למלאות את הכנת **צריך שוב להחליף הילוך** וקעת צריך לשים גז של שטפונות... צריך כל חורף איזה כמה ימים של שטפונות בשביל למלאות את הכנת... **מה אתה רואה**

מכאן??? בדיוק כמו שאתה מבין שברכב צריך כמה הילוכים!!!! **ובדיוק כמו שכעת הסברתי לך** שבגשמים גם צריך כמה הילוכים... **אותו דבר בעבודת ה'!!! אין הילוך אחד!!! צריך כמה וכמה הילוכים שונים בעבודת ה'...**

יש הילוך בסיסי... מה שנקרא "תזל כטל אמרתי!!!!" אהיה כטל לישראל... יש את הקביעות עיתים לתורה הבסיסית... את הא' ב' של יהודי שזה חייבים לעשות בכל מצב... בין אם אתה ברפיון או בחיזוק... זמן או בין הזמנים... יש את המינימום שבמינימום שבלי זה אני לא יהודי... (מומלץ פעם לשבת עם עצמך בישוב הדעת... ותעשה לעצמך רשימה מה נקרא אצלך מינימום שבמינימום שנדרש ממך בתור יהודי... שמה ברור לך שאתה לא יכול לרדת!!! תראה את זה קודם לרוב!!! שהרב יגיד לך אם זה נכון הלכתית... אח"כ תראה את זה למשיגו או משהו שמכיר את המצב הרוחני שלך... שהוא בתור מוסכניק יגיד לך האם אפשר לצפות מהרכב שלך לתשואה קצת יותר גבוהה גם בימים הכי קשים)... עד כאן הילוך ראשון... קעת נעבור להילוך שני... יש הילוך טיפה יותר מהמינימום הבסיסי שזה מה שאני תובע מעצמי בימים השגרתיים ביותר... (כן... המינימום שבמינימום זה טוב בשביל מצבי חירום... שיוצאים מהחניה ויש רכב מקדימה ומאחורה אז נוסעים על הילוך הכי נמוך... אבל כשנוסעים כבר... אפילו בכביש עם פסי האטה כבר נוסעים יותר מהר) אבל הלאה... אני לא רוצה לעצור כאן... לא רוצה להישאר בהילוך הנמוך הזה... אני תמיד שואף לעבור להילוך הבא... ואז ברגע שמתאפשר לי להיכנס לאיזה חיזוק... להיכנס לאיזה שוונג בלימוד... אז קדימה... מה שנקרא "שתרגילנו בתורתך" **עוברים קעת להילוך האידיאלי!!!** קעת נכנסים לכביש בין עירוני... ועכשיו מתחילים לזוז... עכשיו מתחילים לעלות ולנתנות בעבודת ה'... וברוך ה' אנחנו נוסעים יפה... כמובן שזה לא תמיד הולך כמו שעון שוויצרי... מידי פעם יש עומס תנועה בעבודת ה'... מידי פעם יש מצלמות שהיצר הרע מכריח לעצור... לחייך למצלמה... מה שנקרא- על כל גל וגל נענעתי לו בראשי וממשיכים לנסוע על מאה קמ"ש... אבל סו"ס היה פה ושם פקקים... פה ושם עצירות בדרך ונוצר לי איזה חור של עשרים דקות של איחור בלוח הזמנים... ולכן אני כבר מחכה לכביש הפתוח שעוד מעט נגיע אליו שאז אני אעבור להילוך הכי גבוה ואשים גגגג!!!! מממזה גז... כדי להחזיר את העשרים דקות שהפקק לקח לי...

כלפי מה הדברים אמורים???

אין קצב אחיד בעבודת ה'!!!! ואין הילוך אחד במסילה העולה בית קל... בשביל זה אתה כל הזמן בנהיגה... ואתה כל הזמן צריך לשחק עם ההילוכים לפי העניין... אם עד עכשיו נסעת בהילוך חמישי ועברת פתאום להילוך רביעי... זה נקרא שלא החזקת מעמד???: לא!!! לא להחזיק מעמד זה לעצור בהילוך רביעי ולהרים ידיים ולקרא לידידים... זה נקרא לא להחזיק מעמד!!!! אבל כל זמן שאתה נוסע... כל זמן שאתה בכביש... **אז חלק בלתי נפרד מהנסיעה זה לתמרן מהילוך להילוך...** לדעת שאנני פעם אפשר לנסוע לאט... ולדעת מתי צריך להחליף הילוך מתוך ידיעה שאני יכול יותר... ומשם תמיד להיות בעמדת זינוק שאם הכביש ריק... ואני נכנס לאורות... צריך לאפשר תמיד לעבור להילוך רביעי ולשים גז... אבל בתנאי אחד!!!! שבעוד חמש דקות אם נצטרך שוב לחזור להילוך השגרתי לא תכנס למשבר... לא תגיע למסקנה שזה אומר שאני לא מחזיק מעמד והרכב לא סוחב ... מותר לך להיכנס לטראנס של אורות רק בתנאי שאתה יודע שזה מצב שלא צריך להחזיק מעמד ואסור לו להחזיק מעמד יותר מידי... **בקיצור: לדעת ולהבין שיש מקום בשטייגן שלנו לכמה וכמה הילוכים שונים!!!** ומצד אחד כשמורידים הילוך זה לא אומר שהרכב התקלקל... ובאותה מידה כשעוברים הילוך יותר גבוה זה לא אומר שמהיום שדרגתי את העבודת ה' שלי להילוך יותר גבוה וזהו... אני כבר לא יכול לרדת מהסטנדרט הזה...

לא!!! תבין שזה כמה וכמה הילוכים שהקב"ה רוצה את כולם...

יש גשמים שמתאימים דווקא לצמחים ויש גשמים שמתאימים לאילן... כן... אני רוצה לגלות לך סוד שבפסיכולוגיה של המוסר מקובלנו... שדווקא החיזוקים העדינים עושים חריש עמוק ופנימי בנפש... ואילו החיזוקים הבומבסטיים בדרך כלל פחות משפיעים... הנפש שלנו עדינה מידי בשביל לקבל בומבות... היא מושפעת בעיקר מול טפטוף מתמשך ואכמ"ל...